

כוחות-סער קלים

המלחמה המודרנית, שהנהיגה ציוד כבד מאוד, הביאה מתוך כך לידי הכרח בצבאות קלים מיוחדים. המאמר הניתן בזה דן בענין מנקודת ראות של «חיל צבא-הים» אשר לצי ארצות-הברית, זה צבא הדסנסים האמריקאי המיועד גם להגנת איים. ואולם פלוגות-מחץ כאלה דרושות לעתים קרובות גם לפעולות יבשה טהורות, ביחוד במלחמות פרטיזניות ו«קולוניאליות-למחצה». המאמר לקוח מתוך הירחון האמריקני: "Marine Corps Gazette"

בין הכרכים הרבים שנכתבו על אודות עלית צבאות בני-הברית על גליפולי (בימי המלחמה הקודמת) אתה מוצא ידיעה פשוטה אחת וזו לשונה: «קצת מגלי החלוק של הצבא, בלא ציוד, מלבד נשק-אש, לבושים כותנות בלבד, טיפסו ועלו ברמות בקלות וזריזות».

הערה זו על הפעולה בגליפולי מכוונת לעליה בהֶלֶס, אשר חופה צר וטרשי, והקרקע מן החוף והלאה תלול וקשה לעבור בו. האם היתה זו מלכתחילה כונת המפקד או המפקדים בפרק-עליה זה להפוך את חייליהם לחיל-רגלים «קל-תנועה», כדי להקל עליהם את העליה הקשה ואת המעבר על פני שטח-הטרשים? או אולי בא הדבר מתוך התחשבות בהשפעת מזג-האוויר החם על הצבא? יתכן שלא נדע זאת לעולם. אף-על-פי-כן אפשר ללמוד לקח מסוים מתוך פעולת הצבא במקרה זה. החיילים שלא היו כבולים על ידי הציוד הכבד עלו בחוף קשה וגילו מהירות-תנועה בלתי צפויה כלל על פני קרקע תלול וטרשי ביותר.

כלום היה צבא זה עובר אותו השטח באותה המהירות והקלות, לו היה נושא עמו ילקוטים, מנות-צידה וכלי-חפירה? התשובה הברורה היא: לא. משחק הרגבי לא יצא למישחק בכדור-סל כשהוא נעול נעליים מסומרות, לבוש מכנסים מרופדים, עוטה ריפודי-כתפים וחבוש מצנפת. הוא מקל על ציודו, כדי שיוכל לשחק במשחק מהיר, שונה לגמרי ממשחק הרגבי. הפרקים הראשונים בפעולת עליה בחוף אף הם שונים לגמרי ממעשה-המלחמה הרגיל ביבשה, כהבדל שבין כדור-סל לרגבי. פעולות עליה-בחוף נחשבות כתעודה מיוחדת. פיתחנו, ועדיין מוסיפים אנו לפתח ציוד מיוחד לתפקיד זה. אבל שאלה היא, אם פיתחנו טיפוס מיוחד של חיילים, או סוג מיוחד של טקטיקה לפעולות כאלה?

אנו מאמנים את צבא חיל-הרגלים המיועד לעליה בחוף בתנועת שיוט אל היבשה ובעליה על החוף (כידוע קיים מעין «מיצר» מסוכן בחוף כשמתקיפים חוף מוגן, והרי זה כאיבוד לדעת לצבא ולציודו, אם אין משתלטים עליו במהרה). את תכנית-האימון הזאת אנו מגשימים בחייל הרגלי הרגיל, אותו חייל-רגלי ממש, כפי שהיה זה בימי מלחמת העולם הראשונה. הוא מצויד בציוד הכבד הרגיל של חיל-הרגלים. מיד אחריו, בסמוך, ולעתים אף עמו ממש, באות מכוונת-יריה כבדות, שקשה להעלותן אל החוף ולהפעילן במהירות.

הרי זה אותו סוג חיל-רגלים שאומן וציוד למסעות ארוכים, הדואג בעצמו להקמת מחנהו, ובמידה מסוימת הרי הוא גם נושא בעצמו את האספקה שלו. והנה אנו דורשים מחייל-רגלי זה, הכורע תחת משאו, למלא את התפקיד הקשה של גלי-השתפרות העולים אל החוף. משקל ציוד אחד לחייל, בין שהנהו בריה

חזקה גרומה, 90 קילו משקלה, ובין שהנהו „צלופח“ דל בן 60 קילו. „שותת מים כולו“ (וכן יהיה אל נכון) בעלותו ליבשה. נתון לאש האויב, עליו לרדת מעל סירה לתוך משברי הים ולהגיע לחוף – קצת בהליכה, קצת בשחיה; פעמים עליו לפרוץ או לעבור מחסומים טבעיים או עשויים ביד אדם. כשהוא מגיע לחוף גופא, הרי הוא מוצא שם על הרוב חול כבד או אדמת-טרשים, ואחרי זה עלול להיות שטח מבוחר קשה למעבר. כך עליו לעבור את כל הנסיונות הללו, וכשהוא מגיע לסופם עליו להלחם. ענין קשה? – ודאי שכן הוא. והאם לא היה מתגלה כלוחם טוב יותר לו הקלנו מעליו את משאו האישי, כדי שיהיה לו חופש-תנועה גדול יותר, – לו השארנו לו קצת מרץ-מלחמה לפעולה דחופה מיד אחרי שיגיע לקרקע מוצק?

מלחמה זו של עכשו הוכיחה, כאשר לא הוכיחה עוד שום מלחמה לפניו, כי תפקידים מיוחדים דורשים צבא מאומן ומצויד במיוחד. למה לא יקום, אפוא, לשם התפקיד המיוחד העומד לפנינו, חיל-רגלים מיוחד, – קל; מאורגן, מאומן ומצויד לתפקידו? – חיל-רגלים, הפטור מצידו הכבד, אשר יעלה על החוף במרץ ובמרוצה, מזוין בנשק השתערות אבטומטי ומוכשר להראות נחת-זרועו לאויב בטוח קצר. אין פירוש הדבר לבטל את חיל-הרגלים „הכבד“ המקובל. אכן זה האחרון יבוא בעקבות המהלומות הקצרות של יחידות ההשתערות, וימטיר את המכות הכבדות הדרושות להכרעה מוחלטת.

נכון אפוא בשאלות היחידות המיוחדות האלה; א) בדבר ארגון היסודי, ב) בדבר הציד, מנות-המזון, המדים והנשק; ג) בדבר האימון היסודי והשימוש הטקטי.

א. הארגון היסודי. כל מחלקה תאורגן בשלש כיתות נושאות-נשק וכיתה אחת של חפרים-לוחמים. הכיתה נושאת-הנשק מכילה בסך הכל ארבעה-עשר איש: קלעים ורמנים. כיתת החפרים-הלוחמים תכיל בסך הכל 22 איש: קלעים, רמנים ונושאי חמרי-הריסה. נחוץ להכין מילואים ליחידות-השתערות אלו, לפחות כדי 50% מהם, לאמן אותם אימון מלא שיהיו מוכנים לפעולה. אבל טוב שיהיו המילואים כדי 100%. בצבא הגרמני מקיימים 100% מילואים לחפרים הלוחמים שלהם.

ב. ציוד, מנות-מזון, מדים וכלי-נשק. הציוד האישי האחד אשר ישא חייל ביחידות-השתערות אלו תהיה צפחת-מים אחת (מימיה) וזוג מספרים גוזרי-תיל. אשר לתלבושת, אפשר לאמור כי זו צריכה להכיל רק כובע-פלדה וערך בגדים קל ככל האפשר, בהתאם לאקלים בשדה-הפעולות. מנת-המזון צריכה להיות „מנת ברזל“ אחת או שתיים, בצורת טבלות-שוקולדה. ובזה אנו מגיעים לשאלה החשובה ביותר אצל יחידות ההשתערות – שאלת הנשק.

יחידות אלה צריכות להיות מצוינות בכמות-אש רבה ובמהירות-תנועה גם יחד, אם כי האש הזאת תהיה בת טוח קצר ומשך-זמן קצר; עליהן להיות מסוגלות „לסמא“ את מערכת התגוננות, ולהרסה, לגמרי או במקצת, על ידי התקפה עליהן בטוח קרוב. היחידות האלה, המשמשות אבטחה ליחידות כבדות יותר הבאות בעקבותיהן, אינן יעודות להכנס בקרב עצמאי ממושך. על כן יהא נקשן מצוין בארבע תכונות אלו: (1) משקל קל ונוח לשאתו (2) מהירות אש גבוהה (3) כוח

* ליטול אפשרות מאת המגינים לראות בנעשה ע"י אש מרוכזת המצמידה אותם אל חפירותיהם או מרחיקה אותם מאשנבי-היריה.

הלם חזק בטוח קצר. (4) יכולת להרוס, ולו אך במקצת, מטרות מוצקות. וזהו הזיון המוצע בשביל הכתות נושאות-הנשק:
הסרג'נט: אקדח אבטומטי ואקדח זיקוקין.
הקורפורל: תת-מקלע ורימונים.

ששה טוראים: תת-מקלע לכל אחד ורימונים (רימוני ח. נ. מ. ורימוני-עשן).
ששה טוראים: רובה-ציד אבטומטי לכל אחד (קליבר גדול, ופרט כבד) ורימונים (ח. נ. מ. ועשן).

בדרך זו יהא לכיתות נושאות-הנשק כוח פגיעה עצום בקרב מגע, אם כי לשעה קצרה. יש לאמן אותן לנצל את יתרון מהירות התנועה והתמרון, בשמרן את עיקר כוח האש שלהן עד בוא שעת-הכושר. שום נשק מן המתואר לעיל אינו כבד ואינו קשה לשאתו. כמות התחמושת הנישאת צריכה להתאים לדרישות המינימליות של המצב, כדי להמנע מהכבדה על האיש היחיד. תולדות מלחמת העולם הראשונה מראות, שפעולות-פֶּשֶׁט על חפירות מוגנות היטב בוצעו יפה על ידי משמרות-סיוור מזוינים ברובי-ציד קטועי-קנה ורימונים. חיילים המזוינים כך לפעולת-מגע יש להם כוח-מחץ בצירוף מהירות תנועה.

כיתת החפרים הלוחמת, בת 22 איש, אי-אפשר לה להיות מזוינת זיון אישי כבד כל-כך, באשר עיקר תפקידה לפעול כחפרים, והנשק אשר בידם הוא רק לשם התגוננות. כוח-עומסם צריך להיות מנוצל לשם העברה מהירה של ציוד-חפרים וחמרי-הריסה. עיקר תפקידם לתקוף ולהשמיד או לקלקל "תבות-מצודה" (פילבוכס), קני כלי-יריה וטנקים; וכן לפרוץ דרך במחסומים. נשק-האש המוצע בשביל כיתה זו הוא כדלקמן:

הסרג'נט: אקדח אבטומטי ואקדח זיקוקין.

שלשה קורפורלים: תת-מקלע לכל אחד ורימונים.

ששה טוראים: תת מקלע לכל אחד ורימונים (ח. נ. מ. ורימוני-עשן).

שנים-עשר טוראים: אקדח אבטומטי לכל אחד.

נוסף על הנשק הזה צריכה הכיתה לשאת עמה ציוד זה: "בקבוקי בנוזין" (קוקטילים של מולוטוב)*; רימוני-הצתה**, רימוני-עשן ורימוני-איתות; מטעני-הריסה של TNT (טרי-ניטר-טול-ואן) בני 4 1/2 ליטרות (2,040 קילו). עם פתילות ומוטות לתחיבה; טורפדות בנגלור***; ווי-ברזל גדולים בני 1/2 אינטש (1.9 ס"מ) וכבל או חבל למשיכה; גוזרי-תיל כבדים.

שנים-עשר הטוראים דלעיל, המזוינים רק באקדחים, הם נושאי ציוד-החפרים. הכמויות נקבעות לפי קשי העלאת הציוד לחוף ולפי היקף התפקיד וסוגו. חיל-המהנדסים של צבא ארצות הברית עוסק בנסיונות מיגעים ביותר בשימוש הציוד המתואר לעיל, לשם פיתוח הטקטיקה והטכניקה של חיל-חפרי-הסער. האימון לשימוש בציוד זה אינו קשה.

בקבוקי הבנוזין (קוקטיל של מולוטוב) הם בקבוקים בני ליטר, מלאים תערובת של 50% שמן או קריאוזוט ונפט רגיל וסמרטוט של בד בפי הבקבוק. יש להדליק אותו על ידי גפרור או מנגנון-הדלקה ולהשליכו אל מול המטרה, לסגור את אשנבי הטנק או הביצור ולהבעיר אש בחלקים הניתנים לבערה. רימוני-ההצתה

* עיין במערכות ז' עמוד 58. — המ'.

** רימוני-תרמיט, שהוא חומר המפתח טמפרטורה גבוהה מאוד.

*** צינורות מתכת לא עבים, ממולאים חמרי-נפץ; משתמשים בהם להריסת מכשולים ולפריצת גדרות תיל.

משמשים לאותו צורך ולצרכי הצתה רגילה. רימוני-העשן מיועדים להעלות עשן. לכסות בו על התקדמות יחידות-ההשתערו אל מטרותיהן. טורפדות-בנגלור ומטעני ה-TNT הם ציוד להריסה חלקית או שלמה של מטרות מוצקות. ווי-הברזל וחבלי הסחיבה נועדו לצרכי הפריצה במחסומים ומעצורים. גוזרי-התיל צריכים להיות מטיפוס כבד, משום שגוזרי-התיל הרגילים הם בגדר ציוד קבוע לכל אנשי הכיתה. ג. האימון והשימוש הטקטי. אחת הנקודות העיקריות שיש להדגישן באימון יחידות השתערו אל - היא מהירות התנועה. יש לבחור ליחידות אלו אנשים צעירים, זריזים ואתליטים מצוינים. אימונם צריך לכלול מספר גדול של עליות בכל מיני חופים ובכל מיני סערות. יש לאמנם להסתלק מן החוף מהר ולמצוא מיד מחסה. יש להדגיש את מהירות התנועה על פני קרקע קשה וההתגברות על מחסומים ומעצורים. האימון הטקטי שלהם צריך להבליט את ההתקפה המהירה והנועה באגפים ובעורף של ביצורי-המגן, ובשום פנים לא להתכוון להתקפת מישרין חזיתית. יש להתאמן במיוחד בדרכי ההתקפה על ביצורים כאלה, כגון: חפירות, תבות-מצודה, בסיסי-תותחים וקני מכונות-יריה. כיתות החפרים הלוחמים צריכות להתאמן למעשה בהשתערו על הביצורים האמורים וכן גם על מחסומים ומעצורי-חוף. לשם שימוש מוצלח ביחידות אלה יהא צורך במפקדים צעירים, נמרצים ונועזים, ולעתים אף נעדרי-מסורת. המסוגלים לקיים מידה גבוהה של רוח נכונה ביחידותיהם. בתמונה טקטית גדולה יותר אפשר להגשים את העליה בחוף על ידי גלים תוקפניים של יחידות-השתערו קלות אלו בצירוף טנקים קלים, מתוך תמיכת-גומלין. יחידות-ההשתערו יכולות לעלות בחוף בגל אחד עם הטנקים, או בדמות גל שני הבא מיד אחרי הטנקים - בסירות-כיתה, או במרכבים האמפיביים החדשים. אם בהשתערו על חוף מוגן הם משתלטים על הקו הראשון של הגנת החוף והורסים לגמרי, או הריסה חלקית, את ביצורי האויב ומחסומיו, ואחרי כן הם פורשים מן הפעולה לחלוטין, הרי מלאכתם נעשתה יפה. עצם העובדה, שחיילים אלה ציודם וזיונם קלים כל-כך, מחייב בכל תוקף, שבעקבות התקפתם יבוא חיל-רגלים כבד יותר על כל אביו. משעלו הצבאות הכבדים יותר בחוף והשתלטו על השטח, הנאחו באורח עראי בידי יחידות ההשתערו, אפשר להוציא את אלו מן המערכה לשם ארגון-מחדש, לשם קבלת ילקוטיהן. מנות-המזון ומילוי הציוד, - ולהחזיק ברזבה. בזכות האימון והציוד המיוחד של צבא זה הרי הוא מתאים להפליא לתפקידים מיוחדים, כגון פעולת-סיור תוקפנית, משמרות-סיור לוחמים, פשיטות בתחום האויב ותמיכה בהתקפות של טנקים.

ארגון כוחות אלה, נשקם, ציודם, הטכניקה שלהם ושימושם הטקטי-יתפתחו ויוכיחו ערכם רק מתוך נסיון למעשה. וההנחות הנתונות לעיל בנוגע לארגון ולציוד נעשו רק לשם הפגנת הצורך בסוג זה של כוחות-סער. מאמר זה לא בא להמליץ על קבלת הטקטיקה והטכניקה של "מלחמת הבזק הנאצית" כמו שהיא, על קרבה וכרעיה, בלתי אם להעלות על הדעת כי הגיעה השעה לפרוש מכמה מושגים בלים על המלחמה האמפיבית*. עלינו להתקדם ביתר מהירות לקראת נסיונות חדישים במלאכת המלחמה שבימינו ובכלי נשקה, להכין עצמנו כראוי לתפקיד המיוחד והקשה, שאין ספק כי יהיה מנת חלקנו. [מן הראוי שנשנה את משפטו המיושן של הגנרל בדפורד פורסט ~~במקום לאמר~~ "אשר יקדים ליגיע ברוב אנשים" עלינו לנסח: "אשר יקדים ליגיע ברוב יריות".

* פעולות מלחמה משולבות ביבשה ובים. - המערכת.